

Ridders op sokken

Pienter loopt door de gangen van het paleis met het dienblad voor de prinses. Kooltje huppelt met hem mee. Er zit geen kaas meer in zijn bek en hij is weer een vrolijk draakje.

Het toernooi is in volle gang. Door de muren van het paleis heen kan Pienter wapengekletter en gejuich horen. Wat jammer dat hij daar nou helemaal niets van ziet!

Plotseling hoor Pienter iets piepen. Hij staat stil en luistert.

‘Piep. Piep.’ Het is een heel zacht geluid. Niet het gepiep van muizen, maar het geknars van een scharnier. Blaast er soms tocht tegen een deur? Of is er een harnas niet goed gesmeerd? Daar! Hij hoort het weer. Rillingen lopen over zijn rug. Het lijkt wel of er iemand door de gangen van het paleis sluipt! Maar hoe kan dat? Iedereen zou buiten moeten zijn.

‘Pie?’ Kooltje geeft hem een zetje om door te lopen.

Pienter kijkt naar Kooltje. ‘Ik denk dat ik jou maar beter kan verstoppen.’

In de kasteelmuur zitten veel geheime luiken. Pienter kent ze lang niet allemaal. Maar aan de rechterkant van de gang hangt een portret van Koningin Adelinda in een strakke, blauw witte jurk. Toen was ze nog achtergrondzangeres bij Madonna. Achter dat schilderij zit een luik dat naar de torenkamer leidt. Dat luik kent hij heel goed.

Hij zet het dienblad op de grond en duwt tegen een steen naast het portret. Het schilderij draait naar boven: het luik naar de geheime gang gaat open.

‘Piep. Knerp.’ Het geluid komt dichterbij.

‘Kooltje! Snel! Hier naar binnen!’

‘Pie?’ Met zijn kop scheef kijkt de babydraak hem aan.

‘Schiet op! Er loopt daar iemand en ik weet niet wie!’ Snel duwt hij Kooltje in de geheime gang. ‘Ga naar je kamer!’

‘Ka?’

‘Zoek je moeder!’

Dat begrijpt Kooltje. Hij zwiept vrolijk met zijn staart. ‘Mama!’

‘Piep. Knerp. Knars. Piep,’ klinkt het nu vlakbij.

‘Mama, ja!’ Pienter geeft het draakje nog een zetje. ‘Ga maar gauw!’ Hij duwt het luik weer dicht, pakt het dienblad van de grond en recht zijn rug. ‘Normaal doen, normaal doen,’ fluistert hij tegen zichzelf.

Als hij bij de hoek komt, ziet hij drie grote schaduwen op de muur. Het lijken wel reuzenridders in harnessen. Wat vreemd! Waarom zijn ze niet buiten? En waarom hoort Pienter ze niet lopen? Er liggen tegels op de vloer van de gang. Als daar met ijzeren schoenen op wordt gelopen, hoor je dat heel goed. Maar deze ridders zijn heel stil. Op dat piepje na.

Voorzichtig slaat Pienter de hoek om. Het zijn inderdaad ridders! Drie stuks.

De ridders komen hem tegemoet. Ze hebben hun helmen dicht en kijken om zich heen. Als ze bij een deur komen, duwen ze hem open, kijken naar binnen en lopen weer verder.

Dan ziet Pienter het. De harnessen maken bijna geen geluid omdat de ridders sokken over hun ijzeren schoenen hebben aangetrokken! Rode sokken! Dit is echt heel vreemd! Pienter moet ridder Grootkruis halen.

Hij draait zich om en loopt terug, zo snel hij durft.

‘Een jongen!’ hoort hij opeens achter zich. ‘Grijp hem!’

Pienter laat het dienblad vallen.

‘Kleng!’ zegt het dienblad als het de vloer raakt. De theepot en het kopje vallen in honderden scherven uiteen. De thee klotst over de grond en het beschuitje landt met de hagelslagkant op de vloer.